

Dostatek informací je základním předpokladem pro udržení kroku s dobou. Posledních 12 let v České republice přineslo dříve téměř představitelné sociální problémy, ale také mnoho nových řešení. S jedním z nich vás chceme seznámit. Leták, který drtíte v ruce je obsahuje úryvky z připravované brožury o terénní sociální práci, kterou Vám na požádání rádi zašleme. Pro ty nedočkavější je tu www.tspweb.cz.

At' jste starosta, učitel, policista, zaměstnanec nevládní organizace, zdravotní sestra nebo řidič MHD věříme, že vám tyto informace budou k užitku. Buď pro konkrétní kroky ve vaší profesi, navázání kontaktů a začátek nových aktivit, nebo jen tak, pro zajímavost.

Rizika sídelní etnické segregace

K V České republice dochází k procesu, který lze označit jako vytěšňování sociálně slabé části romské minority z bytů do náhradního ubytování, krátkodobého přístřeší či bez náhrady, na okraj měst a jejich soustřeďování do enkláv a ghett. V mnoha městech tak mají své „Bronxy“ či „Mexika“.

Vlivem rozhodnutí obcí při přidělování náhradních bytů a náhradního ubytování vznikají větší soustředění romských občanů. Jde například o rekonstrukci objektů na sociální ubytovny, „holobyty“ pro neplatiče či „bytovky“ na okraji města. K takovým aktivitám má obec podporu občanů.

Krátkodobé řešení, dlouhodobý problém

Z krátkodobého hlediska se může proces vytěšňování zdát efektivní, z dlouhodobého hlediska přináší rizika a náklady. Vytěšňování vede ve svých reálných důsledcích k bezdomovectví, vytváření slumů a dalším negativním jevům. Ty pak bude třeba řešit cestou sociální péče a sociální práce. Jejich cílem bude vrátit klienty do stavu „bydlení“ popř. „chráněného bydlení“. Skutečností, o které by měly být samosprávné orgány obcí informovány je fakt, že problém,

který si vytěšňováním sociálně zranitelné menšiny obyvatel vytvoří v obci zůstane. Způsob územní segregace označovaný jako ghetto vede k izolaci, oboustrannému nepřátelství a distanci. Nevyhnutelná náprava tohoto procesu v budoucnu bude mnohem nákladnější než jeho zastavení a korekce v současnosti. Problém se v budoucnu vrátí a přinese výrazně vyšší náklady, které na rozdíl od současnosti nebude obec sdílet se státem, ale bude je hradit z vlastní ch prostředků. Již od počátku stojí za to hledat dlouhodobě vyhovující řešení, řešení s perspektivou.

Je motné vyslovit tvrzení, že strategicky pojaté, promyšlené a komplexní řešení bydlení romské minority, vycházející z její analýzy, respektující její sociální rozvrstvení, respektující přiměřeně zájmy minority i zájmy majoritní části i zájmy města, může být v dlouhodobém pohledu v souladu s dlouhodobými strategickými rozvojovými a tedy i ekonomickými zájmy obce a může získat i podporu občanů. Musí však být výsledkem nejširšího konsensu.

Petr Višek
Ministerstvo práce a sociálních věcí,
ředitel Sdružení pro podporu rozvoje teorie a praxe sociální politiky - Socioklub

Co víte o svých sousedech?

„Sociálně vyloučené lokality“ jsou většinou vymezená soustředění několika desítek rodin tíjících například v jednom nebo dvou čítných domech či v hospodářských budovách bývalého statku. Sociálně (a často i geograficky) se nacházejí mimo oblast těvota obce. Tyto lokality jsou pak často vnímány pouze v souvislosti s riziky, jeť představují pro okolí a vnikající konflikty pak jen utvrzují odloučenost obyvatel takové lokality a nesnášenlivost těch, kdo tíjí vně. Pro terénní sociální práci jsou však obyvatelé takových lokalit klienty, kteří jsou ve stavu celkové letargie, nejsou ochotni si jakkoliv pomoci, volí krátkodobé těvotní cíle a tíjí bez východiska v uzavřeném světě bez společenských vazeb a „normálních“ pravidel sociální kontroly. Katdodenní práci v těchto lokalitách se TSP snaží předcházet jejich prohlubujícimu se společenskému propadu, který by nevyhnutelně vedl ke vzniku skutečných ghett, kde by problémy a konflikty mohly narůst do jít neřešitelných rozměrů.

Sociální vyloučení

K Většina etnických Čechů tíje tak, jak jejich okolí očekává a zdá se, že většina Romů tíje v rozporu s obecně přijatými normami a aspiracemi. To vede mnoho lidí k závěru, že právě Romové mají k takovému těvotu nějaké zvláštní, kulturně dané, tedy výchovou předávané předpoklady. (Představou, že existují takové předpoklady, předávané geneticky, se nebudeme vůbec zabývat - je naprosto nepodložená.)

Nejsou „takovi“, jsou v „takové situaci“

Existuje tedy široce sdílená představa, že obyvatelé romských enkláv tíjí tímto způsobem proto, že jsou Romové. Z tohoto názoru ovšem nelze odvodit tředně věcné řešení. Sociální práce na celém světě vychází z jiného pohledu: ekonomická závislost na státu a sklon ke konfliktu se sociální normou jsou spíše typické pro chudé, kteří nemají možnost chudobě uniknout, zejména protože jim chybí vzdělání, kvalifikace a sociální a komunikační dovednosti. A terénní sociální práce je motným prostředkem, jak tato

znevýhodnění zmírnit a posílit tak klientovu schopnost účastnit se těvota v rámci většinou uznávaných sociálních institucí.

Jedna mot'ná odpověď

Terénní sociální pracovník má čas a prostor se s klientem setkat na místě, které je pro klienta přirozené: v jeho bytě nebo na ulici, a opakovaně mu naslouchat. U některých klientů může dosáhnout změny jednání směrem blíže k akceptované normě, ale vtdy tím, že klientovi pomůže řešit „jeho“ problém. Jiný problém totit klient nebude chtít řešit. K prvním úspěchům obvykle patří zlepšení školní docházky dětí. Rodina je totit systém. Pokud se v bytě netopí, nebo pokud rodina nemá peníze na jídlo, stane se pro rodiče potřeba vzdělání dětí v konečném důsledku okrajovou záležitostí. Jedna úspěšná intervence tak může u jinak funkční rodiny vést k mnoha pozitivním změnám.

Štěpán Moravec
Člověk v tisni - společnost při ČT, o.p.s.
koordinátor terénních sociálních pracovníků

Z terénního deníku I

Obrátila se na mě neromská rodina, která si stěvovala na nevhodné chování romské rodiny bydlicí nad nimi. Problémy trvaly od té doby, co se romská rodina nastěvovala do domu. Několikrát byla sepsaná i stitnost na přestupkové oddělení, ke zlepšení situace přesto nedošlo. Svolala jsem obě rodiny a vysvětlila, nutnost dodržování domovního řádu a slušného chování v domě. Romská rodina mi namítala, že si platí nájem a bude si dělat co chce. Ukázalo se, že romská rodina skutečně nevěděla, že v případě zvlášť nevhodného chování může podle občanského zákoníku dojít i k vypovědi nájmu a vystěhování. Nakonec se vše uklidnilo, duletitě ale bylo jednání a důkladné vysvětlení.

Chudoba - globální problém

A Je tomu téměř půl století, kdy se společenští vědci v Americe začali zamýšlet nad problémem chudoby. V té době celá Amerika bohatla a v praxi se začal uplatňovat článek ústavy, který dává občanům právo na dosahování tívotního štěstí. Začal se vytvářet poměrně velkorýsý systém sociální pomoci a zdálo se, že všichni se mohou a budou podílet na všeobecném blahobytu. Realita však byla jiná. Začaly se objevovat skupiny lidí, kteří nebyli schopni sledovat obecný trend ekonomického růstu. Objevila se palčivá otázka, proč tomu tak je.

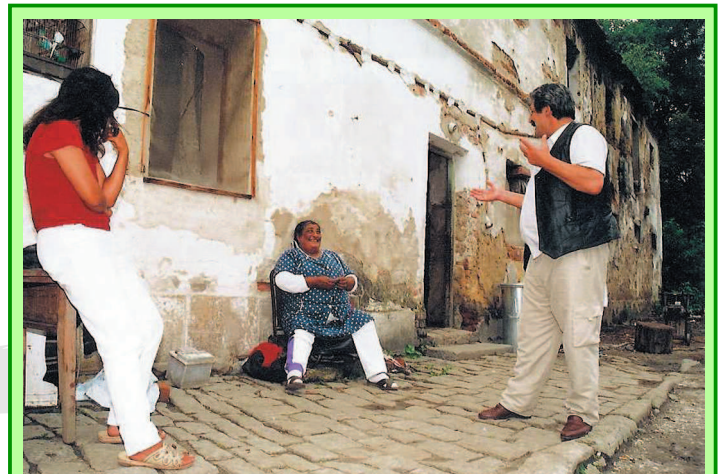
liberálnímu myšlenkovému proudu, který naopak říká, že každý svobodný jedinec bude iniciativní při dosahování tívotního úspěchu. Samozřejmým předpokladem přitom je univerzální přítomnost hodnot střední třídy u všech občanů. Průzkumy veřejného mínění navíc ukazovaly, že i ti nejchudší verbálně hodnoty střední třídy vyznávají. Trvalo téměř patnáct let, než byla teorie o existenci kultury chudoby přijata za platnou. Další autoři potom ukázali, že chování chudých lidí, tak jak je popsal Lewis, je univerzálně platné pro všechny chudé komunity v moderních společnostech.

Světové problémy v českém prostředí

V roce 1956 formuloval Oscar Lewis velmi převratnou teorii o tzv. kultuře chudoby. Tvrdil, že lidé, kteří se museli adaptovat na podmínky materiální chudoby v industriální společnosti, si k tomuto účelu vytvořili specifický systém chování a hodnot, který lze pojímat jako *kulturu* v antropologickém slova smyslu. Z definice kultury potom vyplývá, že je to systém, do něhož jsou další generace jedinců prostřednictvím výchovy socializováni. Tato teorie nebyla dlouho přijímána, protože odporovala vládnoucímu

Lidé v kultuře chudoby

Obývají čtvrti, které mají charakteristiky ghetta - velmi nízká sociální organizace, tívotní strategie jsou zaměřené na přítomnost, neexistuje zde vlastnictví, příslušníci těchto komunit mají velkou nedůvěru k okolnímu světu, ta se projevuje především strachem z policie, nedůvěrou k vládě a všem na vyšších společenských postech. Existují zde velké tendence k sociální patologii jako takové a kriminalitě zvláště. Velmi významným rysem je uzavřený ekonomický systém charakterizovaný zastavováním osobních věcí a půjčováním peněz na vysoké úroky.

Nesmírně důležitým faktorem je podpora samostatnosti, zodpovědnosti a zájmu řešit své vlastní problémy s pomocí „svých vlastních lidí“. Díky politice minulých desetiletí tívji v sociálně vyloučených lokalitách převážně Romové. Klienti v sociálně vyloučených lokalitách jsou mnohem otevřenější, vnímavější a ochotnější ke spolupráci, pokud s nimi pracuje „jejich člověk“, Rom, který rozumí jejich tívotnímu stylu, prioritám, tebričku hodnot i jazyku.

Velmi negativní jsou dopady na děti vyrůstající v takovém prostředí. Rodina nepečuje o dítě jako o někoho, kdo protívá zvláštní a dlouhé období tívota, které zasluhuje zvláštní přístup a ochranu. Role otce je oslabena (nezaměstnanost, alkoholismus), rodina nefunguje jako celek a vychovává jedince podléhající fatalismu, pocitům bezmoci, závislosti a méněcennosti. Důsledkem je neschopnost reálně změnit svoji situaci podle příkladu jiných a současně zde chybí pocit solidarity s lidmi podobně postavenými.

při zachování optimistické naděje, že změna je při dostatku trpělivosti možná a dokonce přirozeně nutná. Je zde kladena velká odpovědnost na ty, kteří určují charakter vnějších podmínek, aby tyto umotňovaly zahájit proces kulturní změny tádoucím směrem.

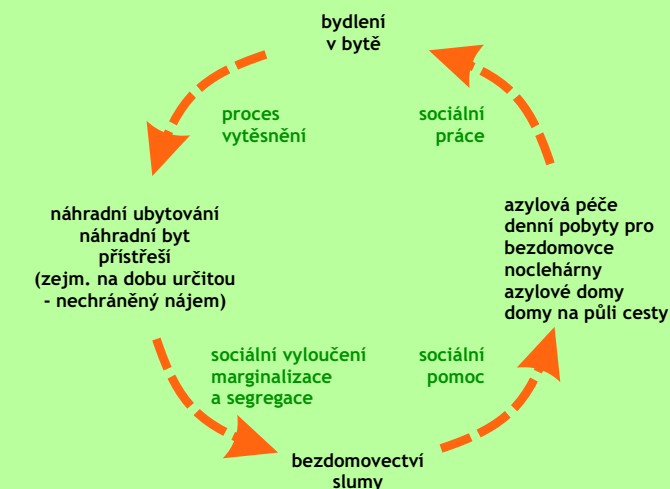
Odpovědnost je v současnosti ještě zdůrazněna terminologickým posunem. V dnešní době je jev chudoby a specifické kultury s ní spojené označován jako „sociální vyloučení“. Jít z tohoto slovního spojení je patrná aktivní úloha těch, kteří někoho vylučují a pro nápravu stavu vyloučení je implicitně obsažen požadavek stejně aktivního chování v procesu znovuzapojení vyloučených do normálního tívota.

V závěru svého shrnujícího článku o kultuře chudoby navrhuje Oscar Lewis vlastní jediný recept na změnu: „Hlavním řešením je trpělivá a každodenní práce sociálních pracovníků, kteří budou odhalovat kořeny chování chudých. Ta může pomalu zvyšovat kvalitu jejich tívota a zapojit je mezi střední třídu.“

Karel Novák
ETP Slovensko - komunitní pracovník,
konzultant Úřadu vlády SR při zavádění programu TSP

Koloběh bydlení

Pouhé vystěhování (ať jít legální či nelegální) bez předchozího využití nástrojů sociální práce, je pouze krátkodobě efektivním řešením problémů s využitím bytového fondu obce.

Obrázek ukazuje na uzavřený kruh dlouhodobého procesu vývoje bydlení sociálně zranitelných skupin obyvatel. Naznačuje potřebu a účelnost dlouhodobého promyšleného přístupu. Je zbytečné a nerozumné nechat proběhnout celý koloběh a nechat část romské komunity klesnout až na dno. Naopak je velmi racionální přiřadit k námhradnímu bydlení intenzivní sociální práci a sociální devastaci se vyhnout. Nezanedbatelným důvodem pro preventivní řešení je také fakt, že náklady na něj jsou zhruba desetkrát menší, než náklady spojené s odstraňováním důsledků vzniku ghett.

repro Socioklub

Cesta ven

V předešlých řádcích je, myslím, mnoho ukazatelů, které jsou charakteristické pro chování lidí v českém ghettu. Lewisova teorie byla po období nadšeného přijetí, poměrně široce kritizována, především z důvodu údajného fatalismu. Pravdou je, že povatujeme-li něco za kulturu, je poměrně slotité dosáhnout kulturní změny. Na druhé straně kultura není nějaký stabilní systém, naopak stále se mění a přizpůsobuje v interakci se změnou okolních podmínek. Je jasné, že změny jsou pozvolné a na první pohled jen tětko patrné. Přijetím tohoto konceptu se však vyvarujeme neadekvátních očekávání na nějaké rychlé řešení

Z terénního deníku II

Pomáhám dětem, které mají hodně velké nedostatky v základních znalostech. Například tákovi třetí třídy, který nepozná všechna písmena abecedy a má pak samozřejmě problém se čtením, nebo dívka, které je 14 let a doposud nezná hodiny. V naší lokalitě je více takových problémových dětí. Většina z nich chodí do zvláštní školy, kde učivo probírají pomalým tempem, i přes to mají veliké nedostatky.

Vzdělávání terénních sociálních pracovníků

K Zkušenosti z terénu ukázaly na několik oblastí, jejichž základní znalosti jsou důležitě pro efektivitu práce TSP a jejich schopnost být partnerem pro zaměstnance státní správy, samosprávy a další instituce. Na základě poznatků z praxe byl zpracován dvouступňový vzdělávací program, jehož první absolventi složili závěrečné ústní zkoušky v listopadu roku 2002.

Dvouступňový vzdělávací systém pro TSP

Do cyklu pro začátečníky jsou přijímáni TSP, kteří ještě neabsolvovali žádná školení a terénní sociální práci vykonávají

krátkou dobu. Hlavním cílem jejich setkávání je obeznámení se s principy práce v pomáhající profesi a osvojení teoretických poznatků, které budou denně poutivat v praxi. V cyklu pro pokročilejší je důraz kladen na rozvoj samostatnosti, schopnosti správně se rozhodovat s vědomím důsledků těchto rozhodnutí. Důležitý je především praktický nácvik modelových situací a jejich řešení. Do vzdělávacího programu se hlásí stále častěji zkušenější TSP, kteří v oboru pracují i několik let. Přednášky i praktické semináře jsou pro ně možností znovu si zopakovat a rozšířit nabitě vědomosti a především získat přehledně zpracované a srozumitelně

vysvětlené aktuální informace z oboru.

Nezamýšlené důsledky školení

Namísto nadšeného dobrovolníka amatéra zaměstnavatel získává samostatného pracovníka schopného vykonávat zodpovědně svoji práci a poučeného v základních disciplínách vztahujících se k jeho oboru práci v pomáhající profesi. Pro rodiny TSP i jejich klienty je certifikát z absolvovaného vzdělávacího programu často motivací k následování (mezi stávajícími kurzisty jsou rodinní příslušníci prvňáčků absolventů); tato zkušenost vede ke změně vnímání důležitosti vzdělání dětí.

Hledá se terénní sociální pracovník

K V současné době pracuje v České republice přibližně 130 terénních sociálních pracovníků, mužů i žen. Věkové rozpětí je od 18 do 60 let, většina z nich se považuje za Romy, jiní se hlásí k majoritní společnosti, někteří mají vysokoškolské či středoškolské vzdělání, jiní nedokončili všechny třídy základní školy.

Výběr terénních sociálních pracovníků

Jak budoucí zaměstnavatel svého zaměstnance vyhledá, jaká stanoví kritéria pro jeho práci, systém úkolování, hodnocení, vzdělávání, je do značné míry především otázkou osobních preferencí a subjektivního přístupu. Metodika či doporučení výběru správného TSP se sice teprve vytváří, nicméně jít nyní mají budoucí zaměstnavatelé

možnost konzultovat výběr s mnoha partnery. Při stanovení kritérií výběru TSP je důležité vycházet z hlediska cílové skupiny, tak aby činnost vybraného pracovníka byla efektivní. Podle konkrétní situace tak některými doporučenými kritérii může být například: znalost situace v místních sociálně vyloučených lokalitách, předchozí pracovní zkušenosti TSP, případně znalost romského jazyka.

Struktura školení

Základní metodou ve vzdělávacích programech pro TSP jsou teoretické přednášky a praktické semináře. Podpůrnou metodou jsou potom rozhovory s kolegy zaměřené na výměnu zkušeností, individuální konzultace s lektory nad konkrétními případy z praxe a kasuistické semináře. Vzdělávací program tvoří dva cykly:

První cyklus

- zaměřen na zvládnutí terminologie a základních teoretických informací
- navázání kontaktů
- informační zdroje

Celková hodinová dotace: 80 hodin (do budoucna se počítá se zvýšením at' na dvojnásobek)

Druhý cyklus

- implementace teoretických poznatků do praxe
- skupinová a individuální konzultace
- profilace TSP
- spolupráce s policií
- zaměstnanostní projekty

Celková hodinová dotace: 140

Názory absolventů

Co z programu pro Vás osobně mělo největší přínos?

- *Poznání svých kolegů a zkušenosti a dovednosti a úspěch v problémových situacích. Velká zkušenost ostatních.*
- *Výcvik komunikace a zkušenosti terénních pracovníků, to mi pomůže zkvalitnit vlastní práci.*
- *Právo - proč je dobré vědět, jaké jsou rozdíly (vyhlášky a zákony). A také se probíraly věci, které TSP potřebuje ke své práci.*
- *To, že jsme se mohli ptát na konkrétní problémy z našich lokalit v průběhu přednášek a dostávali jsme odpovědi a další kontakty, možnosti.*
- *Problematika drogové závislosti. Dozvěděl jsem se hodně informací, o kterých jsem nic nevěděl.*
- *Informace o změně fungování sociálních odborů na městech od 1. 1. 2003. Přesnější vysvětlení některých právních formulací.*
- *Právo - přednáška mi zase o kousek posunula rozhled, navíc byla velmi příjemnou formou.*

PhDr. Terénní sociální pracovník CSc?

K „K tomu, aby terénní sociální pracovníci dobře zvládali svoji náročnou práci, nemusí vědět, kdy byla bitva na Bílé hoře, jak zní Pythagorova věta a dokonce ani jak se píše holobyť.“ Tato radikální teze platí samozřejmě pouze za určitých podmínek.

Maturita ne

Je nesporné, že díky početnému zastoupení klientů v sociálně vyloučených lokalitách, mají v tomto ohledu roštní TSP výhodu; mají titulu zkušenosti pravidel a způsobu komunikace v minoritní společnosti a najdou tak ke svým klientům snadnější cestu. Mnoho Romů má odpovídající osobnostní kvality pro vykonávání role takového průvodce, nemají však dostatečné formální vzdělání. Konceptu terénní sociální práce odpovídá předpoklad, že profesionálem v tomto oboru se může po cílené přípravě stát i člověk bez středoškolského či vysokoškolského vzdělání, důležitá je však jeho vůle dále získávat vědomosti a dovednosti nutné pro profesi TSP.

Maturita ano

Terénní sociální pracovník však

nejedná pouze s klienty v terénu. Do rámce jeho pracovních povinností spadá i komunikace s institucemi od školy at' po soud. V tomto případě se znalosti získané na střední či vysoké škole hodí například při vypisování formulářů, žádostí, odvolání a vyjádření.

Jak ale tento rozpor vyřešit?

Fungující rovnováha

V praxi se nejvíce osvědčuje model práce ve dvou. V některých lokalitách pracuje ve dvojici jeden člověk s formálním vzděláním a jeden s osobními zkušenostmi v komunikaci s klienty. Mají rozdělené kompetence, vzájemně si pomáhají a podle zaměření si rozdělují svěřené úkoly; práce ve dvou funguje i jako pojistka před syndromem vyhoření. Na klienty působí dvojice stabilněji, mohou zvolit, jaký problém s kým budou řešit. Stejně tak i zaměstnavatelé - i u nich funguje lidský faktor - dvojice si může rozdělit kompetence dle toho, komu se lépe komunikuje s úřady, novináři, institucemi a komu lépe s klienty.

Lad'ka Češková

DROM, romské středisko, ředitelka vzdělávacích programů pro TSP

Jak zaměstnat terénního sociálního pracovníka

A Existují dva základní modely uplatňování terénní sociální práce se sociálně vyloučenými klienty. Nestátní neziskový model a model veřejnosprávní. Oba jsou si rovnocenné a mají své opodstatnění. V posledních třech letech přispěly především dva programy k výrazné expanzi tohoto specifického typu sociální práce: program Podpory terénní sociální práce Rady vlády ČR pro záletitost romské komunity (dále jen „Rada“) a Terénní programy nevládní organizace Člověk v tísni - společnost při ČT, o.p.s.

Bez státu

Výhodou tohoto modelu je, že terénní pracovníci jsou přímými zaměstnanci organizace a je tedy možná efektivnější koordinace jejich práce. Umožňuje také mnohem flexibilnější reakce na potřeby klienta. Nestátní neziskový model, který vyřazuje tzv. vícedrožové financování má ale určitá rizika - především je to nejistota, zda získá finance na své aktivity organizace i v dalším roce. Výhodou je proto partnerství obce, případně krajů a neziskových organizací, které může zabezpečit kontinuální realizaci potřebných služeb, jeť kraj či obec tak či onak potřebuje zajistit.

Se státem

Model veřejnosprávní, uplatňovaný Radou vlády pro záletitost romské

komunity, je financován ze státního rozpočtu. V tomto modelu jsou terénní pracovníci zaměstnanci obcí a doposud i okresních úřadů. Informace o programu v roce 2003 budou k dispozici u zařazených obcí, romských poradců, koordinátorů romských poradců na krajských úřadech a v kanceláři Rady vlády pro záletitost romské komunity.

Vzhledem k pevně daným podmínkám čerpání finančních prostředků nemůže terénní pracovník, respektive jeho zaměstnavatel, být tak flexibilní, jak to umožňuje nestátní neziskový model. Veřejnosprávní model umožňuje, aby obec zřídila po dohodě s příslušným úřadem práce pozici terénního sociálního pracovníka jako místo veřejně prospěšné práce a získanou dotací z úřadu práce zkombinovala s dotací získanou od Rady.

Společnými silami

Možnou variantou zaměstnání terénního sociálního pracovníka je také kombinace dvou popsaných modelů. Obec si může objednat službu poskytování terénní sociální práce v romských komunitách u místní, regionální či celostátní nestátní neziskové organizace.

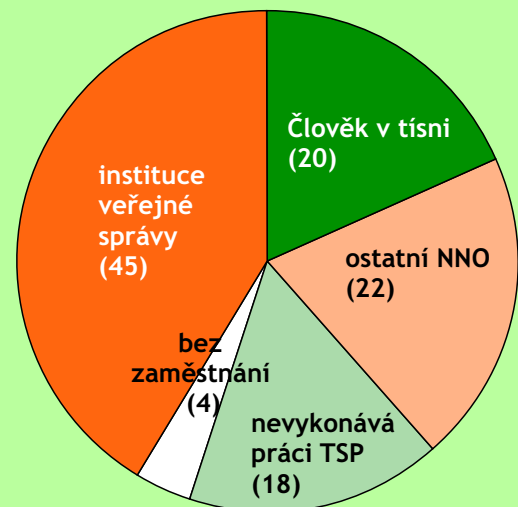
David Beňák

Úřad vlády ČR,
koordinátor programu Podpora TSP
Rady vlády pro záletitost romské komunity

Z terénního deníku III

Sedmnáctiletému děvčeti se narodilo dítě, o které se matka nebyla schopná řádně starat. Na pokyn sociální pracovnice bylo svěřeno do péče prarodičů, z nichž později jeden tětce onemocněl a druhý sám obtížně zvládal danou situaci. Dítě se nenacházelo v podnětném prostředí (dle psychiatrů bylo opožděno nejméně o dva roky) a psychologka se obávala, zda by vůbec zvládalo pomocnou školu. Po zjištění těchto faktů jsme zprostředkovali docházku do předškolního zařízení, kde mu byla věnována zvláštní péče. Od září tohoto roku nastupuje do zvláštní školy, kterou nyní dle psychologky bez problému zvládne.

Kam míří TSP po školení

Absolvování specializovaného vzdělávacího programu pro TSP je jedním z předpokladů úspěšného vykonávání této specifické pomáhající profese. Snahou je umožnit zaměstnavatelům z oblasti veřejné správy, kterých je nejvíce, zaměstnat kvalifikovaného pracovníka. Reforma veřejné správy povede k uvolnění většího počtu TSP z okresních úřadů. Obecní úřady tak mají v možnost získat zkušeného TSP s praxí. Pokud se toho rozhodnou využít, neměla by změna struktury veřejné správy ovlivnit poměrné zastoupení typů poskytovatelů terénní sociální práce.

Poznámka: Graf zobrazuje údaje o 109 účastnících vzdělávacího programu pro TSP. V České republice pracuje celkem cca 130 TSP. „Institucemi veřejné správy“ se pro účely grafu rozumí okresní úřady, obecní a městské úřady a magistráty.

Z terénního deníku IV

Rodina, kterou jsem poprvé navštívil, měla velký dluh na úhradě za plyn a došlo at' na hrozbu zastavení dodávky. Dluh činil asi 10 000 Kč. Nejprve jsem si vyslechl jejich problém. Poté jsem si s nimi sjednal schůzku, abychom společně zašli na plynárenský podnik a tam se pokusili najít řešení. Před domluvenou schůzkou jsem za svým klientem raději zašel, neboť jsem ut' měl zkušenosti s tím, že se klienti nedostavili. Společně jsme pak šli na plynárenský podnik, kde jsme dojednali možnost zavést splátkový kalendář, aby rodině nemusel být odpojen plyn. Rodina pak dluh postupně splatila.

Kontakty

Úřad vlády ČR, Rada vlády pro záletitost romské komunity
tel.: 296 153 169, http://wtd.vlada.cz/pages/rvk_rzrk.htm

Člověk v tísni - společnost při ČT, o.p.s.
tel.: 241 011 656,
http://www.clovekvstisni.cz/romske_projekty/komunity.htm

Socioklub - Sdružení pro podporu rozvoje teorie a praxe sociální politiky
tel.: 257 214 325, office@socioklub.cz, www.socioklub.cz

ETP Slovensko
tel.: 421 534 297 220, etpsnv@stonline.sk, www.etp.sk

romské
středisko

Drom, romské středisko vytváří v rámci projektu „Medializace TSP“ systém komplexní podpory terénní sociální práce. Zaměřuje se na informování veřejnosti, pracovníků veřejné správy a nevládních neziskových organizací, vydává brožuru pro zaměstnavatele terénních sociálních pracovníků a připravuje besedy na školách se sociálním zaměřením. Zajišťuje také odborné vzdělávání terénních sociálních pracovníků.

DROM, romské středisko, Bratislavská 41, Brno
tel.: 545 211 576, fax: 545 574 346, email: drom@iol.cz

koordinátoři projektu:

Lad'ka Češková
tel.: 777 626 310, email: ceskova.drom@seznam.cz
Marek Veselý
tel.: 604 431 260, email: vesely.drom@seznam.cz

Program je podporován z prostředků vlády ČR v rámci Kampaně proti rasismu.